

[Hans Hækkerup]

landsstyre selvfølgelig har fuldt veto i denne sag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til forslaget, der altså kun drejer sig om at udvide rammerne for et eksisterende selskab. Dertil vil jeg så erindre om, at det forudsætter enighed mellem hjemmestyret og regeringen, og det mener vi er meget væsentligt.

Hvis det så senere viser sig hensigtsmæssigt med offentlig deltagelse, vil der til den tid blive taget stilling i de konkrete tilfælde, og det mener vi er rigtigt. Dette er kun et forsøg på at skabe muligheder for, at det kan gøres, og det kan vi anbefale.

Dohrmann (FP):

Ud fra den opfattelse, at staten skal holde sig langt væk fra alt, hvad der hedder efterforskning og erhvervsvirksomhed i det hele taget, kan vi ikke støtte ministerens lovforslag.

Det lyder meget godt, når ministeren i sin fremsættelsestale skriver, at selskabets aktiekapital på 25 mill. kr. er indbetalt af selskabets to aktionærer, nemlig staten og Grønlands hjemmestyre. Ministeren kunne akkurat lige så godt have skrevet, at staten har indbetalt de 25 mill. kr., for vi ved jo alle sammen godt – jeg håber, hr. Preben Lange hører efter – at det er staten, der har indbetalt hele beløbet. Alt, hvad hjemmestyret giver ud af penge, kommer hernede fra statskassen, fra de danske skatteydere, og ikke nogen som helst andre steder fra.

Som sagt, vi støtter ikke lovforslaget.

Albrechtsen (VS):

Jeg tror ikke, hr. Dohrmann på nogen tænkelig måde kan sandsynliggøre, at hver eneste krone, der udbetales af hjemmestyrets kasse, skulle stamme fra Danmark. Det er en fuldstændig fjollet bemærkning, og det ved hr. Dohrmann jo også godt.

Der foregår også en vis produktion på Grønland, en produktion, som Danmark endda har fordel af, og det, vi diskuterer her, er rent faktisk produktioner, som man først og fremmest har i sinde at sætte i værk af hensyn til den danske økonomi og danske økonomiske interesser i Grønland.

At det så i nogle tilfælde kan være fornuftigt også som dansker at støtte et mineprojekt i Grønland, er en anden sag, men kun for så vidt det er Grønland, der får fordel, kun for så vidt – som fru Margrete Auken var inde på det – miljøforholdene er i orden, og kun for så vidt det er Grønland, der får indtægterne, arbejdspladserne og kontrollen med, hvad der foregår.

Og dette er jo et lille skridt i retning af en øget kontrol i den forstand, at det offentlige får større mulighed for deltagelse. Som sådant kan det være meget positivt, og derfor ser VS også positivt på dette lovforslag.

Men vi vil stadig væk sige, at når det f.eks. drejer sig om sådan nogle konkrete projekter, som vi har diskuteret, f.eks. Jameson Land-projektet med olien, ville vi fortsat, så længe vi skal tage et medansvar for tingene, forlange, at miljøhensynet bliver prioriteret højest.

Der er jo tale om et landområde, som er meget følsomt. Der er en biologisk sammenhæng, der gør, at skader kun genoprettes meget langsomt i dette terræn, og så længe Grønland ikke selv har den fulde kontrol over disse ting, er det det danske Folketings ansvar at beskytte det grønlandske miljø. I det øjeblik sagerne fuldt ud overdrages til hjemmestyret – hvad der kun var ret og rimeligt – således at alle råstoffer og alle miljøforhold i Grønland ligger under Landstingets kontrol, kan jeg naturligvis ikke længere komme og sige noget om detaljerne i de forskellige projekter. Men sådan er det beklageligvis ikke.

Derfor må vi sige, at de betingelser, som vi f.eks. stillede i forbindelse med Jameson Land-projektet, vil vi også kunne komme og stille i forbindelse med andre projekter.

Jeg håber, at der bliver minedrift, som både vil give indtægter og arbejdspladser til Grønland, og som ikke vil ødelægge miljøet, og hvis det samtidig kan bidrage til at lette situationen i forbindelse med en Sydafrika-boycot, har vi bestemt intet imod det.

Men jeg er enig med fru Margrete Auken i det synspunkt, at den danske stat ikke skal benytte sin magt over Grønland til at tvinge Grønland ud i nogle produktioner på grund af Sydafrika-boycotten, som Danmark har interesse i, hvis ikke der er en tilsvarende interesse i Grønland. Og her glæder det mig, at hr. Hans Hækkerup i sit svar klart under-